

Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова
Євразійська асоціація правничих шкіл та правників
Поморська академія в Слупську (Польща)
Навчально-наукова лабораторія дослідження проблем
публічного адміністрування та децентралізації влади
Науково-дослідного інституту державного будівництва та місцевого
самоврядування Національної академії правових наук України

**Міжнародна науково-практична
конференція**
**«Публічне управління в Україні:
виклики сьогодення та глобальні
імперативи»**

*присвячена 30-річчю
Хмельницького університету управління
та права імені Леоніда Юзькова*

**11 лютого 2022 року
м. Хмельницький**

**ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ УПРАВЛІННЯ
ТА ПРАВА ІМЕНІ ЛЕОНІДА ЮЗЬКОВА**

**ЄВРАЗІЙСЬКА АСОЦІАЦІЯ ПРАВНИЧИХ ШКІЛ
ТА ПРАВНИКІВ**

ПОМОРСЬКА АКАДЕМІЯ В СЛУПСЬКУ (ПОЛЬЩА)

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВА ЛАБОРАТОРІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМ
ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ТА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ НАУКОВО-
ДОСЛІДНОГО ІНСТИТУТУ ДЕРЖАВНОГО БУДІВНИЦТВА ТА МІСЦЕВОГО
САМОВРЯДУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ**

Міжнародна науково-практична конференція

«Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи»

присвячена 30-річчю

*Хмельницького університету управління
та права імені Леоніда Юзькова*

**11 лютого 2022 року
м. Хмельницький**

УДК 351:342.9

З 41

*Рекомендовано до друку вченою радою Хмельницького університету управління та права імені Леоніда Юзькова
(протокол № 9 від 31.01.2022 року)*

Збірник тез Міжнародної науково-практичної конференції «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи». (м. Хмельницький, 11 лютого 2022 року). Хмельницький : Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2022. 191 с.

З 41

ISBN 978-617-7572-51-9

У збірнику представлені доповіді, які були подані на Міжнародну науково-практичну конференцію «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи», що відбулась у Хмельницькому університеті управління та права імені Леоніда Юзькова 11 лютого 2022 року.

Розміщені у збірнику тези доповідей стосуються таких напрямів: реформування сфери публічного управління: вітчизняний та міжнародний досвід; розвиток публічної служби в сучасних умовах державотворення; економіко-правові аспекти публічного управління; публічне управління у сфері національної безпеки; інформаційні технології у публічному управлінні; європейська та євроатлантична інтеграція; публічне управління у сфері туризму.

Збірник розрахований на наукових та науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти і наукових установ, студентів, аспірантів та докторантів, практичних працівників і широкий читацький загал.

Організаційний комітет Міжнародної науково-практичної конференції «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи» не завжди поділяє думку учасників конференції.

У збірнику максимально точно збережена орфографія, пунктуація та стилістика, які були запропоновані учасниками конференції.

Повну відповідальність за достовірність та якість поданого матеріалу несуть учасники конференції, їхні наукові керівники.

УДК 351:342.9

ISBN 978-617-7572-51-9

© Колектив авторів, 2022

© Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова, 2022

Шановні учасники конференції!

Щиро вітаю всіх з початком роботи Міжнародної науково-практичної конференції «Публічне управління в Україні: виклики сьогодення та глобальні імперативи»!

Проблематика публічного управління загалом та інновації у публічному адмініструванні зокрема є надзвичайно актуальними для українських реалій державотворення. Даний захід покликаний поєднати зусилля науковців, представників органів влади та місцевого самоврядування, підприємців та громадськості для пошуку механізмів подальшої взаємодії заради сталого розвитку територій, регіонів, розбудови нашої України.

Одним із найбільш дієвих інструментів публічного управління щодо формування національної свідомості, відповідальності є проведення науковоосвітніх заходів, під час яких поєднуються теоретичні знання, наукові здобутки, практичний досвід представників різних регіонів України. Маю надію, що досвідчені професіонали надихнуть молодь до розуміння власної ролі в соціально-економічному житті свого району, міста, країни, допоможуть у вихованні почуття відповідальності за свою громаду та країну.

На сьогодні у Хмельницькому університету управління та права імені Леоніда Юзькова формується нова наукова школа з публічного управління та адміністрування. Нами підготовлено сотні державних управлінців та керівників місцевого самоврядування, спілкування з якими дало змогу акумулювати кращий досвід публічного управління. Впевнений, що конференція буде науковим майданчиком, де у цікавій та плідній дискусії будуть напрацьовані нові підходи до розбудови нашої держави.

Бажаю учасникам конференції натхнення, нових ідей, творчої роботи, взаємного збагачення новими знаннями та успішного втілення всіх задумів!

З повагою

ректор університету

Олег ОМЕЛЬЧУК

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1

Реформування сфери публічного управління: вітчизняний та міжнародний досвід

Галушка З.І.	Системний підхід до стратегічного управління розвитком міст в умовах нестабільного зовнішнього середовища.....	8
Ковальова Т.В.	Інституціоналізація адміністративної процедури як інструмент забезпечення якості надання адміністративних послуг.....	10
Коротич О.Б.	Стратегічні напрямки реформування публічного управління.....	11
Липовська Н.А., Хожило І.І.	Змістова характеристика освітньо-наукових програм підготовки докторів філософії з публічного управління та адміністрування: досвід Польщі та України.....	13
Меліхова Т.О.	Застосування методів SWOT-аналізу при проведенні управлінського контролю	15
Приймак Н.С., Івчик С.О.	Публічні послуги як специфічний вид послуг та їх основні риси.....	17
Чечель А.О., Андрюшина К.С.	Особливості реалізації сучасної державної земельної політики в Україні.....	19
Юшин С.О.	Становлення гармонізованої системи публічного управління як передумова повноцінної реалізації партнерських відносин.....	20
Будзин В.Р.	Сучасні фактори державної гуманітарної політики суспільного благополуччя щодо соціальної адаптації громадян в умовах трансформаційних впливів.....	22
Горблюк С.А.	Засади Нового урбанізму щодо ревіталізації центрів міст.....	25
Гуменюк О.Г.	Лідерство у державному управлінні в контексті становлення та розвитку публічної політики.....	26
Ковтун І.Б., Баюк М.І.	Розвиток місцевого самоврядування на Хмельниччині.....	28
Меляков А.В.	Консультативно-дорадчі органи в системі публічної влади місцевого рівня.....	32
Никифоренко Н.О., Никифоренко А.Р.	Взаємодія органів місцевої влади з територіальними громадами в Україні: концептуальний вимір.....	34
Хитра О.В.	Мережевий підхід як основа пристосування публічного управління до вимог сучасного суспільства.....	36
Шабардіна Ю.В.	Формування ощадливої культури в публічному управлінні	39
Зуб А.В.	Проблеми реалізації публічної політики інклюзивної освіти на місцевому рівні.....	41
Каньовський М.А.	Реформування державної політики України в сфері сільськогосподарського виробництва.....	42
Коруняк А.В.	Передумови функціонування інститут старости в місцевому самоврядуванні в Україні.....	44
Марусенко А.В.	Макрополізація як новий підхід оцінювання урбанізації міст.....	46
Матусова О.А.	До питання проблем функціонування громадських рад при органах публічної влади в Україні.....	48
Машкіна О.І.	Роль органів місцевого самоврядування у забезпеченні освітніх прав дітей ромської національної меншини.....	50
Бачок А.А.	Конституційно-правові засади місцевого самоврядування: французький досвід.....	52
Ostrowski A.	Administracja samorządowa w Polsce.....	53
Заморський Я.А.	Дуалізм влади в Україні: сутність і шляхи покращення.....	55

Секція 2

Розвиток публічної служби в сучасних умовах державотворення

Мартиненко В.М.	Україна – держава ХХІ століття – потребує нової генерації політико-управлінської еліти.....	58
Сорокіна Н.Г.	Місце і роль професійно-етичного навчання в процесі забезпечення доброчесності на публічній службі.....	60
Чечель А.О., Голіков В.А.	Аналіз фінансово-бюджетного забезпечення розвитку місцевого самоврядування в умовах децентралізації в Україні (на прикладі Маріупольської міської ради).....	62
Гаман Т.В.	Добір викладачів для підвищення кваліфікації публічних службовців: досвід Німеччини для України.....	64
Захарчин Н.Г.	Публічна влада та громадянське суспільство: деякі особливості взаємодії на сучасному етапі.....	65
Качан Я.В.	Вплив кадрової політики публічних службовців на управління державою.....	67
Канєнберг- Сандул О.К.	Захист персональних даних в ЄС : особливості застосування.....	69
Кравець І.М.	Роль соціального партнерства в регулюванні соціально-трудоких відносин.....	72
Хитра О.В., Федоришина О.В.	Особливості реалізації технологій управління проектами в територіальних громадах.....	74
Яременко О.І., Намазова Ю.І. Юричина І.А.	Інституційно-правові проблеми гендерної політики в умовах децентралізації публічного управління в Україні.....	77
Польовий П.В.	Окреслення викликів процесу децентралізації в Україні за допомогою SWOT-аналізу.....	79
Сало П.І.	Теоретичні засади формування кадрового потенціалу органів публічної влади	81
Зінчук Ю.В.	Порядок розгляду адміністративними судами спорів, що виникають з відносин публічної служби.....	83
	Перспективні платформи розвитку потенційних представників публічної служби в Україні.....	86

СЕКЦІЯ 3

Економіко-правові аспекти публічного управління

Капленко Г.В.	Про прогнозування наслідків державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності.....	88
Світлак І.І.	Проблеми правового регулювання цифровізації цивільних правовідносин з надання послуг в контексті євроінтеграції.....	90
Синчак В.П.	Вплив публічного управління на формування елементів податку.....	92
Філіпенко Т.В. Czechowski M.	Державний контроль в системі управління корупційними ризиками... Zatrudnienie w administracji publicznej w Polsce. Wybrane aspekty prawne i ekonomiczne.....	94 96
Арзянцева Д.А., Захаркевич Н.П.	Впровадження стандартів екологічного маркування як інструмент розвитку ринку екологічно чистої продукції.....	98
Бондар Д.В.	Напрями удосконалення інструментів публічного управління діяльності суб'єктів електронної комерції.....	102
Гавриченко Д.Г.	Публічні механізми реформування системи охорони здоров'я в Україні.....	104
Корюгін А.В.	Формування механізму державної підтримки сільського господарства.....	106

Література:

1. Global Ecommerce Statistics and Trends to Launch Your Business Beyond Borders.
URL: <https://www.shopify.com/enterprise/global-ecommerce-statistics#1>.

Гавриченко Дмитро Георгійович,
*кандидат медичних наук, завідувач кафедри анестезіології,
інтенсивної терапії та медицини болю Одеського медичного інституту
Міжнародного гуманітарного університету*

ПУБЛІЧНІ МЕХАНІЗМИ РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УКРАЇНІ

Складовою Національного плану дій з реформування системи охорони здоров'я в Україні є Національна стратегія реформування системи охорони здоров'я в Україні на період 2015-2020 роки (Стратегія), затверджена програмою діяльності Кабінету Міністрів України (постанова Верховної ради України від 11 грудня 2014 року №26-VIII) та Указом Президента України 722/2019 від 30.09.2019 «Про Стратегію сталого розвитку «Україна – 2030». Стратегія представляє собою рамковий документ, який формує бачення, контекст, пріоритети, задачі, принципи, подальші кроки реформування вітчизняної системи охорони здоров'я. Стратегія є основою для прийняття рішень та розробки політики в галузі охорони здоров'я щодо бюджетних ресурсів та фінансування у сфері охорони здоров'я. Наразі, триває розробка Стратегії розвитку системи охорони здоров'я до 2030 року.

На сьогодні також напрацьовано проект Стратегії розвитку системи охорони здоров'я до 2030 року (Стратегія-2030). Вказаний документ поєднаний з Цілями сталого розвитку у сфері охорони здоров'я та демографічними показниками до 2030 року, а також розроблений МОЗ із залученням ключових стейкхолдерів сфери охорони здоров'я та у співпраці з міжнародними партнерами [1].

Принципами та цінностями зазначеної Стратегії визначено: людиноцентричний підхід; підзвітність; міжсекторальна взаємодія; недопущення збіднення через погіршення здоров'я; рівність та залученість; універсальний доступ. Щодо людиноцентричності в системі охорони здоров'я та медичній допомозі, то послуги спільно вироблені для того, щоб відповідати потребам людей: послуги координовані для забезпечення безперервної допомоги; послуги є комплексними, безпечними, ефективними, своєчасними та доступними; всі надавачі послуг вмотивовані, мають відповідні знання та навички, працюють в підтримуючому середовищі.

Ключовими цілями Стратегії-2030 є: продовжувати реформу охорони здоров'я, спираючись на успіхи та враховуючи отримані уроки; рухатись у напрямку забезпечення Універсального медичного страхування – Universal Health Coverage (УНС); покращити показники здоров'я населення, рівень задоволеності послугами, та рівень захисту фінансових ризиків; забезпечити фактологічний підхід до процесу, одночасно визнаючи контекстуальну специфіку та потреби; забезпечити узгодженість з Цілями сталого розвитку та міжнародними зобов'язаннями України перед її партнерами; залучити громадянське суспільство та стейкхолдерів до процесу розробки Стратегії та консультацій.

До уваги у формуванні Стратегії було взято положення як короткострокових (Програма діяльності Кабінету Міністрів України; Стратегія комунікації у сфері європейської інтеграції (2021)), так і галузевих нормативно-законодавчих актів національного рівня (Стратегія розвитку системи протитуберкульозної медичної допомоги

населенню; Стратегія з оздоровчої рухової активності в Україні (2025); Стратегія у сфері протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу, туберкульозу та вірусним гепатитам (2030); Стратегія розвитку імунопрофілактики (2022); Стратегія розвитку національної системи крові (2022); Стратегія розвитку медичної освіти; Стратегія державної політики щодо наркотиків (2030); Національна стратегія контролю онкологічних захворювань (2030, проєкт).

Щодо Програми діяльності Кабінету Міністрів України (КМУ), затвердженої постановою КМУ від 12 червня 2020 року № 4712, то вона складається з трьох частин: першочергові заходи, спрямовані на подолання пандемії COVID-19, заходи з реформування системи охорони здоров'я; забезпечення рівного доступу до якісної медичної допомоги громадян із хронічними неінфекційними захворюваннями (непов'язаними з COVID-19)[2].

Серед короткострокових пріоритетів: підготовка мережі закладів охорони здоров'я до роботи в особливих умовах, забезпечення необхідним медичним обладнанням, лікарськими засобами та матеріалами, створення додаткових місць; надання медичної допомоги та відновлення функціонування системи протиепідемічного захисту.

З метою подальшого розвитку системи громадського здоров'я, узгодження законодавства України зі світовими та європейськими стандартами у сфері протидії інфекційним та неінфекційним захворюванням у листопаді 2019 року ухвалено низку нормативно-правових документів, зокрема: Стратегію та план заходів щодо забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту за принципом «Єдине здоров'я» на період до 2025 року; Стратегію та план заходів щодо розвитку імунопрофілактики та захисту населення від інфекційних хвороб; Державну стратегію протидії ВІЛ-інфекції / СНІДу, туберкульозу та вірусним гепатитам на період до 2030 року, яка сприятиме подоланню епідемій ВІЛ / СНІДу, туберкульозу та вірусних гепатитів В та С [3, 4, 5].

Однак, виклики, з якими стикається Україна під час реалізації реформи, мають як галузеву, так і політичну основу. Тому основними завданнями на 2020-2021 роки було визначено забезпечення сталості змін у системі, закріплення вже досягнутих результатів та нарощування темпів реформування відповідно до існуючої нормативно-законодавчої бази, а також низки відповідних інструментів.

Література:

1. Стратегія. Міністерство охорони здоров'я України. URL: <https://moz.gov.ua/strategija>
2. Про затвердження Програми діяльності Кабінету Міністрів України: постанова Кабінету Міністрів України від 12 червня 2020 р. №471. Верховна Рада України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/471-2020-%D0%BF#Text>
3. Про схвалення Стратегії забезпечення біологічної безпеки та біологічного захисту за принципом «єдине здоров'я» на період до 2025 року та затвердження плану заходів щодо її реалізації: розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 листопада 2019 р. №1416-р. Верховна Рада України. URL: <https://www.kmu.gov.ua/nras/pro-shvalennya-strategiyi-zabezpechennya-biologichnoyi-bezpeki-1416-271119>
4. Про схвалення Стратегії розвитку імунопрофілактики та захисту населення від інфекційних хвороб, яким можна запобігти шляхом проведення імунопрофілактики, на період до 2022 року та затвердження плану заходів щодо її реалізації: розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 листопада 2019 р. № 1402-р. Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-2019-%D1%80#Text>
5. Державна стратегія протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу, туберкульозу та вірусним гепатитам до 2030 року. Міністерство охорони здоров'я України. URL: <https://moz.gov.ua/article/health/derzhavna-strategija-protidii-vil-infekciisnidu-tuberkulozu-ta-virusnim-gepatitam-do-2030-roku>.